

βείας. Πρέπει όμως να σημειώσωμεν, ότι υπάρχουν και πράγματα, τὰ ὁποῖα δὲν ἀπαιτοῦσιν ἐξίσου τὴν ἀκρίβειαν, ἀλλ' ἀρκεῖ νὰ ἔχωμεν γενικὴν τινα ἔννοιαν αὐτῶν. Ἡ ὑπόθεσις πρὸς τούτους ἐνδέχεται νὰ ἴηαι γνωστὴ καὶ συνήθης, ὥστε νὰ μὴ κινδυνεύωμεν νὰ ἐνοήσωμεν ἡμαρτημένως τὸν συγγραφέα, ἂν καὶ πᾶσα λέξις αὐτοῦ δὲν ἔχη τοσαύτην ἀκρίβειαν.—ΒΛΑΙΡΟΣ.

ΝΙΦΕΤΟΙ ΕΠΙ ΤΩΝ ΑΝΔΕΩΝ.

ΕΠΙ τῶν Ἀνδῶν υπάρχουνι κατεσκευασμένοι πολυλαὶ πλίνθιναι καλύβαι, ὡς καταφύγια τῶν ὁδοιπόρων ἀπὸ τοὺς ἐκεῖ γινομένους τρομεροὺς νιφετούς.

Αἱ μετὰ χιόνος ἀνεμοζάλαι αὗται.—λέγει Ἄγγλος περιηγητὴς,—εἶναι τόσοι σφοδραὶ, ὥστε οὐδὲν ἐμφυχὸν ἀπ' αὐτὰς διασώζεται· χωρὶς τινος προηγουμένης εἰδήσεως, πάντῃ αἰφνιδίως, βλέπεται ἡ χιών κατερχομένη ἀπὸ τὰς κορυφὰς τῶν ὄρεων ἐν θυέλλῃ ἀνέμου· ἑκατοντάδες ἀνθρώπων ἀπωλέσθησαν εἰς τὰς θυέλλας ταύτας· διάφοροι εἶχον λιμοκτονηθῆναι εἰς τὴν καλύβην, ἐν ἣ ἑστάθημεν πρὸς ἀνάπαυσιν καὶ πρὸ δύο μόνον ἐτῶν, ὁ χειμῶν αἰφνης ἐμβάς, καὶ οἱ νιφετοὶ ἀρχίσαντες, κατεδίωξαν εἰς τὴν καλύβην ταύτην δέκα ἀθλίους ὁδοιπόρους. Ἀφοῦ δὲ κατέπαυσεν ἡ σφοδρότης τῶν πρώτων νιφετῶν, ἐλθὼν ὁ ταχυδρόμος, εὐρήκεν ἐξ ἀπὸ τοὺς δέκα κειμένους νεκροὺς εἰς τὴν καλύβην, καὶ τοὺς λοιποὺς τέσσαρας μόλις πνέοντας. Εἶχον καταφάγειν τὰς ἡμίονους καὶ τὸν κύνα των· ἦσαν δὲ τώρα ἐμπροσθεν ἡμῶν τὰ ὄστα τῶν ζώων τούτων.

Αἱ καλύβαι αὗται ἀκοδομήθησαν ὅλαι κατὰ τὸ αὐτὸ σχέδιον, καὶ μὲ τρόπον καταλληλότερον εἰς τὸ σκοπούμενον. Εἶναι ἀπὸ πλίνθινον καὶ λάσπην, στερεόκτιστοι, δέκα ἢ δώδεκα πόδας ὑψηλαί, μὲ πλινθίνην κλίμακα ἐξωθεν. Τὸ δωματίον, ἐπὶ τῆς κορυφῆς δὲ τοῦ θεμελίου τούτου, ὥστε νὰ ὑψῶται ὑπεράνω τῆς χιόνος, εἶναι περίπου δώδεκα τετραγωνικῶν ποδῶν· οἱ τοῖχοι εἶναι παχύτατοι, μὲ δύο ἢ τρία θυρίδια ὡς ἐξ τετραγωνικῶν δακτύλων· ἡ δὲ στέγη καμαρωτὴ, καὶ τὸ ἔδαφος ἐκ πλίνθινου.

Οἰκοδόμημα τόσον μικρὸν, καὶ τόσον ὀγκώδους κατασκευῆς, ἐξ ἀνάγκης ὁμοιάζει φυλακὴν· ἐνῶ δὲ τις στέκεται εἰς τὴν θύραν, ἡ περίεξ σκηνὴ τοῦ αὐξάνει ἔτι μᾶλλον τὴν μελαγχολίαν, καὶ δὲν ἐμπορεῖ νὰ μὴ συλλογίζεται πόσον ὀδυνηρὸν θάναμα ἦτον εἰς τοὺς δυστυχεῖς ἐκείνους βλέποντας τὴν χιόνα βαθυνομένην ἡμέραν ἐξ ἡμέρας, καὶ τὴν ἐλπίδα τοῦ νὰ διαφύγῃσιν ἐλαττωμένην, ἕως οὗ ἡ δίοδος ἐφράχθη παντάπασιν, καὶ ἡ ἀπελπισία τοὺς ἐκυρίευσεν. Ἐκαυσαν δὲ οὐ μόνον τὴν ἐν τῷ δωματίῳ τράπεζαν, ἀλλὰ καὶ τὴν θύραν ἧτις ἐσκέπαζεν αὐτοὺς ἀπὸ τὰ στοιχεῖα, καὶ τὸ μέγα ξύλινον ἀνώφλιον, ἡ ἀφαίσεις τοῦ ὁποίου ἀφῆκε τὸν τοῖχον κρεμάμενον, καὶ κατὰ στιγμὴν θάνατον ἐπαπειλοῦντα. Τοῦτο φανερὸν ὅτι ἔκαμαν μὲ μόνα τὰ μαχαίριά των, καὶ πρέπει νὰ ἦτον ἔργον πολλῶν ἡμερῶν.

Ἄλλο θλιβερὸν μαρτύριον τῆς ἀπελπισίας καὶ φρίκης τὴν ὁποίαν ἐδοκίμασαν ἦτον ἡ κατάστασις τῶν τοίχων. Εἰς ὅλα τὰ μέρη, ὅπου περιηγηταὶ συχνάζουσιν, εὐρήκα πάντοτε γεγραμμένα τὰ ὀνόματα καὶ τὴν ἱστορίαν τινῶν ἀπὸ τοὺς πρὸ ἐμοῦ αὐτὰ ἐπισκεφθέντας· ἀλλ' εἰς τὰς ἐπὶ τῶν Ἀνδῶν καλύβας ταύτας οὔτε ὄνομα οὔτε λέξιν εἶδον ἐπὶ τῶν τοίχων. Οἱ ἐν αὐταῖς ἀποθανόντες ἦσαν παραπολὺ προσηλωμένοι εἰς τὰ ἰδιῶν πάθη· τὸ φρικῶδες τῆς θέσεως αὐτῶν ἦτον ἀπερίγραπτον· ὅθεν οἱ τοῖχοι οὗτοι μένουσι μνημεῖα σιωπηλὰ παρελθούσης ἀθλιότητος.

Ο ΙΧΝΕΥΜΩΝ ΤΗΣ ΙΝΔΙΑΣ.

Ο ΙΧΝΕΥΜΩΝ τῆς Ἰνδίας εἶναι μικρὸν ζῶον, ἀλλὰ χρησιμώτατον διὰ τὴν ἄσπονδον αὐτοῦ ἔχθραν κατὰ τῶν ὄφρων, οἵτινες, ἂν δὲν ἐξωλοθρεύοντο ὑπ' αὐτοῦ, ἤθελον καθιστάνειν ἐπικίνδυνον πᾶν βῆμα τοῦ ὁδοιπόρου. Τὰ δείγματα τῆς θυμοσοφίας, ὅσα παρατήρησα εἰς τὸ ζωίδιον τοῦτο, εἶναι τριῶντι ἐκπληκτικὰ, καὶ παρέχουσιν ἐξαιρετικὸν παράδειγμα τῆς καταλληλίας τῶν δυνάμεων ἐκάστου ζώου εἰς τὴν ἰδιαιτέραν αὐτοῦ ἐπὶ τῆς σφαίρας θέσιν. Ὅταν ὁ ἰχνεύμων ἴδῃ ὄφιν, ἀκόμη καὶ τὸν μεγαλήτερον, ὁρμᾷ πάραυτα καὶ πιάνει αὐτὸν ἀπὸ τὸν λόρυγγα, φθάνει μόνον νὰ εὐρίσκηται εἰς ἀνοικτὸν μέρος, ὅπου νὰ ἐμπορῇ νὰ δράμῃ εἰς ἰδιαιτέρον τι χόρτον, τὸ ὁποῖον αὐτὸς ἐνστιγματικῶς γνωρίζει ὅτι εἶναι ἀντίδοτον εἰς τὸ δηλητήριον φάρμακον τῶν ὄφρων. Παρευρέθη εἰς πείραμα γινόμενον εἰς τὴν πόλιν τῆς Ταπροβάνης Κόλομβον, πρὸς ἐξακρίβωσιν τῆς ἀληθείας τούτου. Ὁ ἰχνεύμων, ἐπιτήδεις προμηθευθεὶς, εἶδε τὸν ὄφιν κατὰ πρῶτον εἰς κεκλεισμένον δωματίον. Ἐνταῦθα ὅμως δὲν ἔδειξε κάμμιαν κλίσιν νὰ προσβάλλῃ τὸν ἔχθρόν του, ἀλλ' ἔτρεχε περίεξ τοῦ δωματίου, ζητῶν τρύπαν ἢ ἀνοίγμα δι' οὗ νὰ ἐκφύγῃ. Ἀποτυχῶν, ἐπέστρεψε ταχέως εἰς τὸν κύριόν του, καὶ ἐμβάς εἰς τὸν κόλπον αὐτοῦ, δὲν ἤθελε κατ' οὐδένα τρόπον νὰ ἐξέλθῃ πλέον. Φερθεὶς ὅμως ἐξω τοῦ οἴκου, καὶ τεθεὶς πλησίον τοῦ ὄφρος εἰς ἀνεωγμένον τόπον, ἄρμησε πάραυτα ἐναντίον του, καὶ ταχέως τὸν ἐθανάτωσεν. Ἐπειτα ἐγινεν αἰφνης ἄφαντος δι' ὀλίγα λεπτά, καὶ πάλιν ἐπέστρεφεν ἀφοῦ εὐρήκε τὸ χόρτον, καὶ ἔφαγεν ἀπ' αὐτό. Τὸ χρήσιμον τοῦτο ἐνστιγμα ὡθεῖ τὸ ζῶον νὰ προστρέχῃ εἰς τὸ βότανον ὁπότε καὶ ἂν ἤθελε συμπλακῆν μὲ ὄφιν, εἴτε φαρμακερὸν εἴτε ὄχι. Εἰς τὸ πείραμα τοῦτο μετεχειρίσθημεν ἕνα τοῦ ἀβλαβοῦς εἶδους, ἐπ' αὐτῷ τούτῳ προμηθευθέντα.

ΗΚΟΥΣΑ παρά τινος θεολόγου, ὅτι ὁ Θεὸς ἔχει δύο κατοικίας, τὴν μὲν εἰς τοὺς οὐρανοὺς, τὴν δὲ εἰς τὴν γῆν καὶ εὐγνώμονα ψυχὴν. Ἐσο ἡ τίμιος πλούσιος, ἢ εὐχαριστημένος πτωχός· ἀλλὰ πρὸ πάντων φρόντισε νὰ ἴηαι τὰ πλοῦτη σου δικαίως ἀποκτήμενα· καθότι ἄλλῶς, οὐδὲν ἀξίζουσι.